

Juliusz Korsak

Wojsze, gm. Czerwin, woj.
ostrołęckie. Stanowisko 13 (AZP
41-73)

Informator Archeologiczny : badania 20, 108

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WOJSZE, gm. Czerwin
woj. ostrołęckie
Stanowisko 13 /AZP 41-73/

Biurow Badań i Dokumentacji Zabytków
w Ostrołęce

Badania prowadził mgr Juliusz Korsak, Finansował WKZ w Ostrołęce.
Drugi sezon badań. Kurhan z późnego okresu wpływów rzymskich
/IV w. n. e. /.

Odsłaniano płaszcz kamienny kurhanu w 3 ćwiartkach A, C, D. Usunięto 2 drzewa ze szczytu kopca, bruk w ćwiartce A i w ćwiartce D partiami wyrabowany z płaszczu powierzchniowego lub niszczone na skutek ostrzału artyleryjskiego - znajdowano liczne fragmenty odłamków bomb i łusk od karabinów. W urwiakach odsłaniano fragmenty jądra kamiennego oraz zniszczoną czaszkę, grobu nie eksplorowano. Pierścien zniszczony przez głęboką orkę lub wtórne użycie kamienia na kapliczki XIX-wieczne przy obiekcie. Ceramika luźna w powierzchniowych partiach między kamieniami, nowożytna, średniowieczna i z okresu wpływów rzymskich. Znalaziono uzemniacze pałoczek bursztynowy, zawieszki z brązu i okucie radia żelazne. Rdzeńca niwelacji wynosi 2,5 do 2,7 m ośmiędziesiąt najniższymi partiami kamieni przy stopie a wyniesieniem określonym przed zapadnięciem centralnym, zanadłina centralna o średnicy 4 m obsunięta jest do głębokości 1 m. Średnica kurhanu 27 m, średnica pierścienia 24 m. Na skutek zniszczeń płaszczu powierzchniowego można stwierdzić, że pod nasypem kamiennym znajduje się nasyp ziemny o miąższości od 50 do 60 cm, pod tym nasypem ukazują się kamienie jądra kurhanu o średnicy od 40-50 cm, spojone gliną przemieszaną z wapnem w ćwiartkach A i B, natomiast w ćwiartce D występuje luźny piasek w nasypie i w fugach między kamieniami, ćwiartka C jest najlepiej zachowana w partii górnej i na stoku, natomiast brakuje połowy kamieni pierścienia.

Badania będą kontynuowane.

WOLA SKARBKOWA
woj. wrocławskie
Stanowisko 2

Biurow Badań i Dokumentacji Zabytków
we Wrocławku

Badania prowadził mgr Arkadiusz Horonziak, Finansował WKZ we Wrocławku.
Drugi sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Osadę odkryto w 1960 r. w czasie badań powierzchniowych. Położona jest na rozległym wyniesieniu terenu, między dwiema podmokłymi dolinkami. Zakończono 7 wykopów o łącznej powierzchni 130 m². Wykopy zakończono na południowym stoku wyniesienia, przesuwając się w kierunku północnym. Były one kontynuacją wykopów z roku 1965.

W trakcie prac odkryto 3 obiekty mieszkalne, w tym 1 /obiekt nr 1/ w całości. W południowo-zachodnim narożniku obiektu nr 2 znaleziono kompletny asid elstu niedużego psa /być może ofiara sakładzinowa/. Interesującym znaleziskiem była rozległa warstwa polepy barwy od jasno-brązowej przez ciemno-brązową do czerwonej. Pozyskano duże ilości ceramiki naczyńowej /liczne fragmenty z odciśkami nasion/, kości zwierząt, żuźle żelazne /odkryto jamę wylepioną gliną, z warstwą spalonego drewna na dnie i dużą ilością żuźla/, fr. polepy gliniane, 2 szydła kościane.

Z pozyskanych materiałów wynika, że mamy do czynienia z dużą wielofunkcyjną osadą z okresu wpływów rzymskich z II/III w. n. e., jednak niektóre fragmenty naczyń cofają chronologię w koniec okresu lateńskiego.

Przeprowadzone w okolicy badania powierzchniowe potwierdziły przypuszczenie, że przyległy teren był w okresie rzymskim intensywnie pasterowany osadniczo.

Planuje się kontynuowanie badań.

WOLKA DOMANIEWSKA, gm. Przytyk
woj. radomskie
Stanowisko 8

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Radomiu

Badania prowadzili mgr L. Wiewióra i dr Leszek Wojda. Oplekę naukową sprawował doc. dr Jerzy Kmieciński. Finansował WZIR w Radomiu. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa /II okres epoki brązu - okres rzymski/.

Stanowisko leży na północno-zachodnim skraju wsi na terasie nadzalewowej rzeki Radomki. Badania miały charakter prac ratowniczych. Łącznie przebadano 7 wykopów o pow. 4,35 ara. Pozyskano 488 fr. ceramiki, 6 zabytków metalowych, 29 zabytków krzemieniowych oraz gruźki polepy i bryłki żuźla żelaznego.

Odkryto 16 obiektów w większości jamy. Wśród tych obiektów wyróżniono jedno zniszczone balenisko oraz dwa obiekty o charakterze mieszkalnym bądź gospodarczym, z których jeden to relikwiarz szalasa. Drugi z obiektów był najprawdopodobniej wzniesiony w konstrukcji zrębowej.